

SLOVENSKI SOKOL.

GLASILO SLOVENSKE SOKOLSKE ZVEZE.

Štev. 10.

V Ljubljani, 25. oktobra 1907.

Leto IV.

Spomini na zlet v Pragi.

Prekrasen, nepozaben dan! Na perutih Sokola, tega simbola sile in vzleta, se je povznesel češki duh do smeje višine ob pozornosti presenečene Evrope. Malo je momentov v človeškem življenju, ki bi imeli tako globok vpliv, ki bi tako povznašali in dvigali v samozavesti naše duše kot sokolska manifestacija na V. vsesokolskem zletu, ki je prišla do popolne veljave tudi pri slavnostnem izprevodu.

Ni bila to manifestacija samo Sokolstva, manifestiral je enodušno ves narod češki. Presrečen in ponosen je bil ta narod, ko je pozdravljal svoje goste iz Francoske in Anglije ter iz vseh slovanskih pokrajin. Ko se je vila rdeča reka slavnostnega izpreveda med stotisočerno množico navdušenega ljudstva po okrašenih ulicah zlate Prage, smo šele prav spoznali, kako globoko je prešla sokolska ideja v dušo češkega naroda, kako razumeva narod češki nalogo sokolsko in kako spoštuje in ljubi svojo narodno armado.

Točno ob 10. uri se je jel pomikati izprevod proti Vaclavskemu trgu. Otvorili so izprevod sokolski jezdec, 220 po številu, na čelu jim načelnik Č. O. S. br. dr. Vaniček, kot avantgarda vsemu nadaljnemu izprevodu. Za njimi je prišlo predsedstvo Č. O. S. z br. dr. Scheinerjem, Maškom,

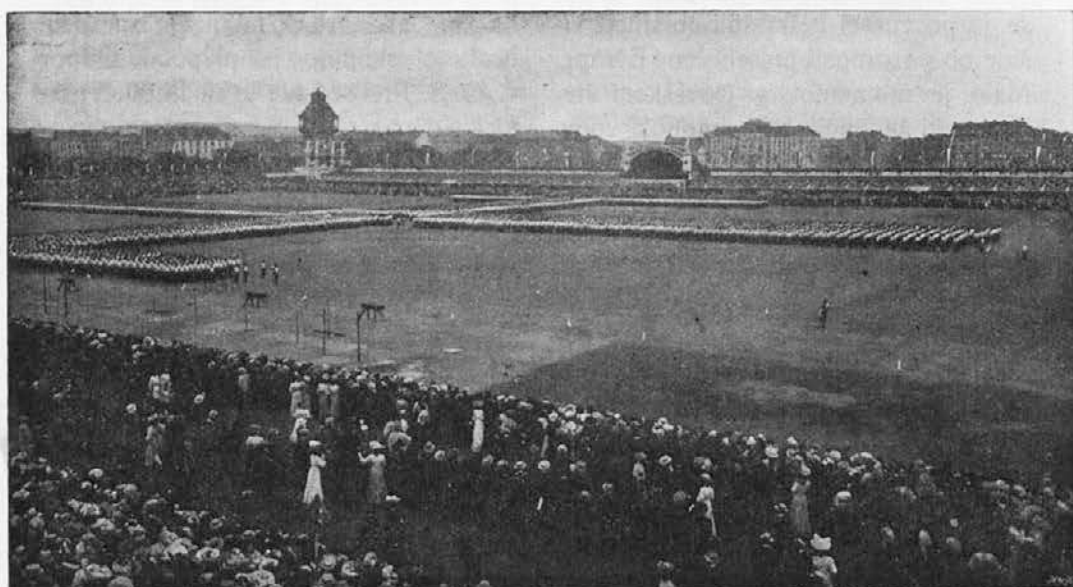
Warausom, Berankom, dr. Hellerjem, Bilkom, Očenaškom, Hermanom in Urbanom. Nad to skupino je plapolal prapor Č. O. S. Predsedstvu je sledil 60 členski odbor Č. O. S., njemu pa ameriški Čehi z dvema praporoma. Tako jim je bila izkazana posebna čast za ljubezen, ki so jo izkazali svoji domovini s posetom vsesokolskega zleta.

Izprevod se je moral ustaviti pred vinogradsko mestno hišo, kjer je pozdravil Sokolstvo vinogradski občinski zastop po podžupanu g. Alojziju Burešu, ki je z iskrenimi besedami želel Sokolstvu, da bi se uresničila krasna njegova stremljenja. Zahvalil se je za pozdrav starosta Č. O. S. dr. Scheiner.

Prekrasen je bil pogled na izprevod na Vaclavskem trgu, kjer se je mogel na dolgem in širokem bulvaru šele prav razviti. Vaclavski trg je sam na sebi znamenitost in kras praškega mesta. Na koncu trga, na višini stoji veličastna stavba — muzej češkega kraljestva —, na levi in desni pa krasne palače. Nepregledna množica se je gnetla po tem obširnem trgu in njegovih stranskih ulicah, nekateri so zlezli celo na strehe, da so mogli opazovati sokolski izprevod iz ptičje perspektive.

Za amerškimi Čehi so korakali francoski gimnasti, ki jih je občinstvo sprejelo z burnimi „Vive la France!“ klici. In pozdravljalo je tako neutrudno, neumorno četo za četo, z oken so mahali z robcí in z zastavicami, mladenke so nam sipale na pot cvetje, možje so nam podajali roke, otroci pa so bili srečni, če so se smeli le dotakniti kroja sokolskega. V francoski četi so korakali tudi alžirski telovadci s svojo zastavo. V nepriča-

burga in Tiflisa. Ko je prišel prednji del izprevoda že na Přikope, je zavila Slovenska sokolska zveza izza muzeja kraljestva češkega. Na čelu zvezi je bilo predsedstvo s častitljivo zastavo „Ljubljanskega Sokola,“ za njo reprezentančna četa, staroste in podstaroste, potem pa v četverih zborih vsi slovenski Sokoli. V izprevodu je korakalo 300 slovenskih Sokolov. Burno in presrečno so nas pozdravljali Čehi, da je bilo jedva mo-

V. vsesokolski zlet v Pragi : Nastop članstva k prostim vajam.

kovano mnogobrojnem številu (180) so nastopili bolgarski „Junaki,“ katerih slikovita noša (kratke platnene dokolenice, rdeča srajca, na glavi bela kučma iz ovčje kože) ni nič manj vzbujala pozornosti kakor oprava črnogorske delegacije.

Slovanski gostje so korakali v izprevodu po abecednem redu. Črnogorcem so sledili Hrvati (430), tem s svojimi belimi čepicami Rusi iz Moskve, Kijeva, Jalte, Peter-

goče se zahvaljevati temu spontanemu pojavu bratske ljubezni, ki veže oba naroda.

Za nami so učkali enake ovacije Srbi. Za Srbi šele je nastopilo češko Sokolstvo v impozantnem številu (12.555).

Inozemska češka sokolska društva so zastopale deputacije iz Avgšburga, Norimberka, Monakovega, Berlina, Pešte, Draždan, Lipskega, Hamburga, Londona in

Pariza, katerim je sledila nižje-avstrijska župa iz desetih dunajskih okrajev s 5 prapori. Po 12 moravskih župah se je vrstilo 24 žup iz kraljestva. Ogromni ta izprevod je zaključil Praški Sokol, ki je prišel na Vaclavski trg nekaj minut pred poldnem. V izprevodu je igralo 15 godb.

Tudi to pot so pokazali praški Nemci, da nemška predrznost ne pozna nobene meje. Burši so si izmislili, da hočejo „bumlati“ tudi ta dan na Prikopih. Zbralo se jih je nekaj stotin

Pred mestno hišo na Staromestnem trgu se je zbralo vse Sokolstvo, zbrali so se gostje iz tujine, odborniki mestnega sveta pariškega, zastopniki slovanskih glavnih mest, državni in deželni poslanci, francoski in drugi žurnalisti.

V srednji tribuni je bil župan praški dr. Groš v spremstvu vseh občinskih odbornikov. Tu sta imela svoji mesti češka ministra dr. Fořt in dr. Pacak. Na obeh stranskih tribunah so bile dame v elegantnih pestrih toaletah.

V. vsesokolski zlet v Pragi: Nastop članstva k prostim vajam.

in v svoji nadutosti so hoteli pruerušiti sokolski izprevod. Toda izkupili so jo pošteno ti kulturonosci. Ko vse vljudne prošnje praške policije niso nič zalegle, je minila potrpežljivost češkega ljudstva. Enodušno je nasililo na predrzne izzivače, nemški trakovi in čepice so zleteli v zrak in v trenutku so bili potisnjeni „buršaki“ v nemško hišo, kjer so si otipavali svoja rebra in ušesa. Nato pa je bil mir.

Pod glavno tribuno je stal dar Č. O. S. kraljevski Pragi: umetniško izdelana korintska soha, predstavljajoča borilca v preži.

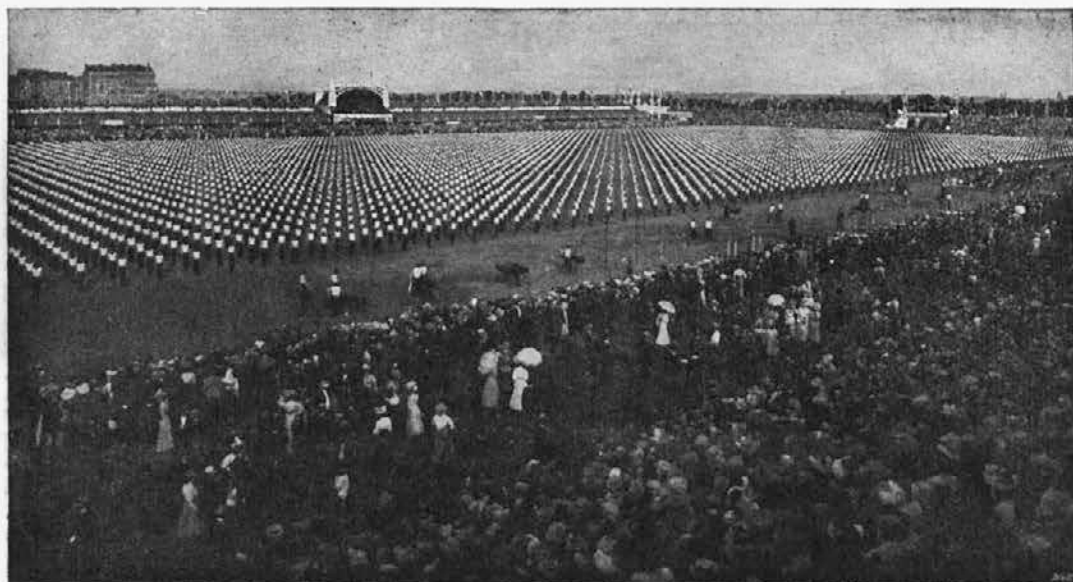
Na prostranem trgu pred tribunami se je razvrstilo Sokolstvo. Neposredno pred tribune so postavili nas goste, za nami pa češko Sokolstvo. Prihajala je župa za župo. Pred vsako župo so nosili prapore, ki so jih globoko priklanjali pred glavno tribuno. Prapore

so zvrstili na vsako stran glavne tribune, bilo jih je okoli 300. Ogromni izprevod je zaključil Praški Sokol pod vodstvom br. dr. Ant. Novotnega in dr. Ročaka.

Ko so utihnili glasi zadnje na trg prišedše sokolske godbe, je stopil na govorniški oder starosta Č. O. S. dr. Jos. Scheiner. Z mogočnim, daleč slišnim glasom je govoril dr. Scheiner, klanjajoč se v imenu Sokolstva kraljevski Pragi:

naše ljudstvo vsled vsestranskega razvoja neodoljivo razdvaja v razne, medsebojno si nasprotujoče in druga drugo uničujoče struje, pristopa Sokolstvo v enodušni, za skupno stvar vdani celoti, vladani v enotnem in bratskem duhu, krasno dokazujoč, da ideja sokolska stremi za visokim ciljem, k povznosu vseh sil češkega naroda, k njegovemu usposobljenju za trde boje svoje obrambe, da ta ideja, izogibajoč se osebnih in strankarskih interesov, more ponovno zbrati svoje vrste pod edini prapor premišljenega, navdušenega in pogumnega dela domovinskega pod varstvom čistega vznesenega duha bratstva in demokratizma.

Pred tebe, draga ti mati čeških mest, ki

V. vsesokolski zlet v Pragi: Proste vaje članstva.

„V petič so priletele jate sokolske iz vseh pokrajin naše dežele, iz tujih daljnih krajev, da, celo izza prekmorskih daljin k tebi, zlata kraljevska Praga naša, da podado pred tvojim radosti se blestečim licem pregledno sliko o svojem enodušnem in mogočnem združenju, o svojih uspehih na polju vzgoje naroda k izdatnosti in močatosti. V naročje tvoje smo prišli, da bi pokazali po neumornih pripravah in navdušenem delu na viden in prepričevalen način svojemu narodu in tujini, kaj krasnega, nrvnega in silnega se skriva v poslanstvu sokolskem, posvečenem koristim vsega češkega naroda. V teh važnih današnjih časih, ko se

si zrla prvo četico navdušenih mož, dvignivših nad seboj prapor sokolski in iz katerih vrst se je oglasilo vprič moško geslo Tyrševo: „Krepimo se!“, pred tebe vodimo najdražjo dobrotno, s katero se more narod ponašati, mlado svežost mladine, utrjeneno v šoli sile, vztrajnosti in poguma.

Prihajamo k tebi na to zgodovinsko mesto, s katerega govore stoletja naše slave in moči, na mesto, ki je bilo tudi priča našega največjega ponižanja, ki je zrla krvavo zarjo zahajajoče svobode naše, da bi zagladili to temno pego zgodovine naše, da bi nadomestili pretrpljene izgube naše z osveženimi silami vsega

naroda v novo vzkliem stremljenju po njegovi svobodi in vsestranskem razvoju.

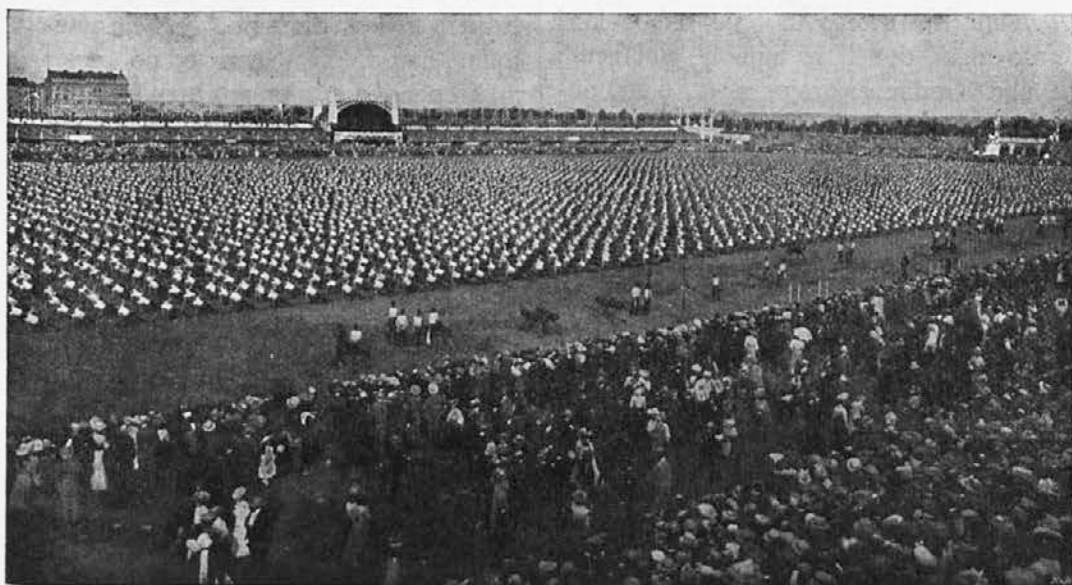
S tem trdnim sklepom se klanjamo danes tvojemu veličastvu, narod naš zastopajočemu, pred spominsko tvojo posvetovalnico, ki naj bo trajen svedok naše obljube in naše vdanosti za prosep naroda.

Prihajamo k tebi ob boku svojih dragih pobratimov z vseh koncev slovanskih, od sinje Adrije do nebotičnega Urala, od Balkana, Save, Drave, vsi prešinjeni ene ideje, ki nas je spojila v nerazrušno zvezo na vzajemno obrambo in ohranitev vsega rodu slovanskega.

Slavljeni gospod župan in slavni zbor občinskih starejših, sprejmite v trajen spomin delo

mogočnih plečih zavednega moštva pomnik nov, pomnik živ, na katerega temelj bode mogoče postaviti veličastno zgradbo svobode in prostosti vsega rodu slovanskega brez razločka. Vkljub vsemu nasilju, vkljub vsemu, kar dela na smrt našo, vkljub vsemu, kar stoletja bije ob jez slovanski, hočemo stati ter braniti dobrine naše: enakost, svobodo in prostost. Na zdar!"

Skoro vsak stavek teh navdušenih besed je prekinjevalo viharno odobravanje. Kakor klasje, ki se valovi v poletnih vetrovih, je šumelo to odobravanje od tribun do nasprotnega

V. vsesokolski zlet v Pragi: Proste vaje članstva.

umetniško, v katerem je vdahnjeno vse naše stremljenje in naša moč z željo, da bi se ta naša stremljenja utelesila v usodi kraljevske Prage in v zgodovini našega naroda. Sprejmite hvalo za vso naši stvari posvečeno naklonjenost, na katero je Sokolstvo ponosno, toda upa oddolžiti se z nadaljnim svojim delovanjem na povznesitev naroda.

V tem slavnem trenutku kličemo na delo svoje vso mladež češko, vse moštvo, ki si je v svesti dolžnosti do velike rodne celote, ki pomenja narod.

Naš klic naj gre od srca do srca, naj namesto pomnikov stare slave zgradimo sebi na

konca prostranega trga. Dvigale so se čepice in gromki na zdar-klici so odmevali od visokih stavb.

Odgovarjal je župan praški dr. Karel Groš:

„S ponosom se polnijo prsi naše, gledajoč na današnji velikolepi, v zgodovini sokolskih društev brezprimerni pojav V. zleta vsesokolskega, ki z mogočno svojo organizacijo stoji tu kakor pramen zdrave, nerazrušne, kipeče sile našega naroda. Junaštvo češko, naša narodna vojska v resnici vzbuja občudovanje in spoštovanje prijatelja in neprijatelja našega

ter napolnjuje srce vsakega vernega Čeha z opravičeno nado v srečnejšo in zadostnejšo bodočnost in usodo ljubljenege češkega naroda. Da bi duh složnosti, enakosti in bratstva, ki je zbral ne le vse veje naroda češkoslovanskega, ampak tudi vse slovanske brate naše ter naše prečastite goste, zlasti pa zastopnike z nami prijateljenega naroda francoskega — k današnjemu slavnostnemu trenutku, naj bi ta duh bil nam vsem krepka opora in močen nagon, korakati dalje v započetem stremljenju in delati s telesno vzgojo za prosveto in svobodo vsega naroda!"

Tisoč in tisoč glasov se je odzvalo temu iskrenemu pozdravu županovemu in gromoviti „na zdar“-klici so nam doneli iz najbolj oddaljenih ulic. Godbe zaigrajo, vseh 16.000 Sokolov se odkrije in iz tisoč in tisoč grl se proti nebu glasi veličastna himna češka „Kdē domov můj“. Bil je to trenotek, ki je moral pretresti dušo še tako hladnemu človeku, trenotek, ki je izvabljal solze vznichenja, navdušenosti in radosti . . .

Nato se je pričel defilé pred tribunami. Na znamenje podnačelnika Č. O. S. br. Bilka je bila takoj uvrščena vsa silna množica in iz pestrega klobčiča so se razvile posamezne čete

v tistem redu, kakor so bile prišle. „Desno glej!“, zastava klone in strumnih korakov, s tribun burno pozdravljeni, so korakali Sokoli mimo na tribunah zbranih odličnjakov.

Videli smo pravo reprezentančno silo vsega naroda češkega, ki si je s svojo resnostjo in doslednostjo, s svojimi treznimi nazori o življenju priboril v svetu spoštovanje, katerega umetnost in veda uživata ugled in priznanje v svetu, trgovstvo in industrija tekmujeta na svetovnem trgu z industrijo in trgovstvom najnaprednejših narodov, narod, ki ima vse to, po čemer mi hrepenimo in moramo hrepeneti, da si utrdimo trdno in trajno bodočnost.

Ob 1. uri je bil razhod. Sokolstvo je hitelo h kratkemu, a že nujno potrebnemu obedu. Zastopniki naši pa so bili povabljeni v mestno hišo k pogoščenju, ki ga je pripravilo mesto Praga. Pod vtiskom te mogočne manifestacije, velekrasnega izprevida, smo hiteli zopet na „Letno“, zasledovat tekmo naših tekmovalcev v mednarodni tekmi.

S.

Vestnik slovenskega Sokola.

Društva.*)

„Savinski Sokol“ v Mozirju je imel dne 3. februarja t. l. svoj 26. letni občni zbor. Iz poročila tajnika br. R. Tušaka posnemamo, da je imelo društvo 1 častnega starosta, brata M. Lipolda, 25 izvršujočih in 18 podpornih članov. Izmed izvršujočih ima kraj 20 bratov. S telovadbo se je pričelo dne 15. maja, ko je društvo dobilo načelnika br. Kraigherja. Žal, da je le skromna telovadba mogoča, ker društvo nima dobre telovadnice; najelo je za telovadbo

majhno sobo, najvišjo v trgu, za mesečnih 10 K, ki sta jih večinoma plačevala požrtvovalna brata R. Pevec in dr. Goričar. Gosp. Peter Majdič je društvu podaril dva ročka. Društvo je priredilo maskarado, ki je imela radi velikih stroškov za godbo deficit, in eno slavnost, ki je donesla 70 K čistega dobička za orodje. Priredilo je dva pešizleta: v Gornji grad in na Rečico, kjer je telovadil naraščaj. Udeležilo se je slavnosti v Rušah, kjer je prejela zastava krasen trak, sokolske slavnosti v Brežicah in vsesokolskega zleta v Zagrebu. V korist pogorelcem

*) Bratje dopisniki naj nam oprostite, da od starejših društvenih poročil, ki jih radi obilnega nujnega gradiva zlasti za vsesokolski zlet v Pragi nismo mogli priobčiti ob času, ko so nam došla, prijavljamo sedaj samo ona o društvenih občnih zborih.

v Radmirju je priredilo društvo dve ljudski veselici na Ljubnem, ki sta donesli lep gmoten uspeh. Blagajniškemu poročilu je posneti, da je imelo društvo od 19. februarja 1905, ko je zopet oživel, 2348 K 96 vin. dohodkov in 2278 K 37 vin. izdatkov. Skupnega premoženja ima društvo 1153 K 57 v., dolga pa 507 K 8 v., torej čistega premoženja 646 K 49 vin., ko bodo bratje plačali vse zneske za obleko. Na darilih je došlo društvu 1205 K 76 vin. Načelnik br. Kraigher je poročal, da so se takoj po njegovem prihodu začele vaditi redovne vaje po dvakrat na teden. Ko je došlo orodje, so telovadili bratje po štirikrat na teden, vajenci pa po enkrat. Udeležba je bila v Mozirju: v vsem skupaj 87, telovadnih ur 28, povprek na uro 3·1, največ 7, najmanj 2; v Gornjem gradu: v vsem skupaj 78, telov. ur 11, povprek na uro 7·1, največ 11, najmanj 5; gojenci in naraščaj: v vsem skupaj 278, telov. ur 47, povprek na uro 6·91, največ 15, najmanj 6. Načelnik je priporočal javne telovadbe pri izletih, razpravljal na kratko o koristi telovadbe ter pozival k pridni vadbi. Nato so se sprejela vzorna pravila ter se je izvolil naslednji odbor: starosta: br. Rudolf Pevec, trgovec v Mozirju; podstarosta: brat Avgust Drukar, notar v Gornjem gradu; načelnik: br. Avgust Kraigher, trg. pom. v Mozirju. Odborniki: br. Radivoj Tušak, učitelj, br. Drago Paš, obč. tajnik, br. Holovar, zaseb., br. Zdravko Vasle, urar, br. Blaže Goričan, podobar, in br. Frančišek Jeraj, trgovec na Rečici. Namestnika: br. Ignacij Šijanec in br. Radoslav Knaflič, učitelja. Revizorja: brat dr. Jožef Goričar, okrož. zdrav., in br. dr. Makso Konečnik, okr. zdrav. Za častnega člana je bil izvoljen g. Fr. B. Štifter, vseuč. prof. v Kalugi. Za odposlanca k zborovanju S. S. Z. so bili izvoljeni: br. Jeraj, br. dr. Konečnik in br. Drukar. Brat načelnik je naposled pozdravil odhajajočega br. tajnika in blagajnika, R. Tušaka, ki je vodil dvoje zelo težavnih društvenih poslov spretno in vestno nad dve leti. Nato je zaključil brat starosta zborovanje ter se zahvalil za mnogobrojni obisk. R.

Graški Sokol. Ustanovni občni zbor slovenskega graškega Sokola se je vršil 27. okt. 1906. Bil je dobro obiskan, posebno od akademikov vsch struj. Manj zastopana je bila ostala slov. graška kolonija, ki je sploh precej mlačna. Zato čaka ravno graškega Sokola lepa naloga, da probudi široke mase — posebno delavske — in jih pritegne v svoj krog. Doslej

se je to samo deloma posrečilo. Z intenzivnim in vztrajnim delom se bo dalo doseči še mnogo več. Na ustanovnem občnem zboru je referiral br. Janc o „Sokolstvu“. Temu je sledilo poročilo načelnika pripravljalnega odbora br. Irgoliča in volitve. V odbor so bili izvoljeni: br. Baš (starosta), br. Irgolič (podstarosta), br. Pučnik (tajnik), br. Černič (blagajnik), br. Brezigar (gospodar), br. Krek, br. Lah, br. Podobnik (namestniki) ter br. Kramer in br. Schaubach (revizorja). — Sklenilo se je, da se napravi pogodba s češkim graškim Sokolom glede telovadnice. — Za načelnika je bil izvoljen od telovadcev br. Janc. — Na izrednem občnem zboru dne 1. marca 1907 se je poravnala neka sporna zadeva. Brat načelnik je podal na tem občnem zboru svoje poročilo, iz katerega posnemamo, da se je po ust. obč. zboru priglasilo 47 telovadcev. V teku štirih mesecev je bilo 46 telovadnih ur z 821 telovadci. Najpovoljnější obisk pri telovadnih urah je bil 31, najmanjši (o Božiču) 8, torej povprečno 18 telovadcev. Telovadilo se je v treh vrstah. 2. febr. pri veselici „Sokola“ smo nastopili s prostimi vajami in vajami na bradlji. Osnovali smo vadiateljske večere. Oglasile so se tudi dame in odbor je dovolil, da se osnuje tudi ženski telovadni odsek, čim se jih oglasi primerno število. Ravno tako se osnuje tudi sablaški odsek. Brat blagajnik je poročal: Stanje blagajne znaša 140 K 33 h. Članov šteje Sokol 77 rednih, 2 podporna in 1 ustanovnega. Čisti dobiček dobro uspele veselice znaša 34 K 99 h. — Nato se je izvolil namesto odstopivšega tajnika br. Korun.

Odsek idrijskega Sokola v Žireh je imel 30. dec. pr. leta svoj drugi redni občni zbor. Zborovalce je z iskrenimi besedami pozdravil br. Fran Bizjak, ki je tudi otvoril in vodil zborovanje. Brat J. Novak iz Idrije je nato imel predavanje: „Nekaj misli o delu sokolskem“, čemur je sledilo odborovo poročilo. Iz tega povzemamo: Odsek je štel konec leta 21 izvršujočih in 13 podpornih članov ter 3 članice. V letu 1906. je odsek priredil dne 18. februarja veselico z igro „Ne kliči vraga“, dne 5. avgusta veselico z javno telovadbo, 23. septembra veselico z igro „Brat Sokol“. Sokolskega dne v Brežicah sta se udeležila brata Ivan Kržišnik in H. Demšar, vsesokolskega zleta v Zagrebu pa bratje Ivan Kavčič, Jakob Poljanšek in Ivan Šubic. Račun za l. 1906. izkazuje 844 K 26 h dohodkov in 389 K 49 h stroškov, prebitka torej 454 K 77 h. Marljivo je gojil odsek te-

lovadbo in statistika udeležbe pri članski telovadbi izkazuje 94 telovadnih večerov s skupno udeležbo 996, povprečno pa 10 telovadcev. Ob javni telovadbi na sejmišču v Žireh je nastopilo pri prostih vajah 18 članov in 6 gojencev ter dve vrsti na orodju, pri telovadbi v Idriji pa je sodelovalo 14 telovadcev pri prostih vajah in dve vrsti na orodju. V Zagrebu je tekmoval v nižjem oddelku br. Ivan Kavčič ter si pridobil častno priznanje. Pešizletov je bilo troje, dne 20. maja v Ljubevč, 29. junija na Razpotje in 22. julija k veselici idrijskega Sokola. Pri volitvah so bili izvoljeni za predsednika Ivan Kržišnik, njegovega namestnika Tomaž Zakelj, tajnika Fran Bizjak, blagajnika Matevž Strlič, orodjarja Fr. Gruden, odbornika Iv. Šubic in Ivan Oblak in za računsko pregledovalca Hijeronim Demšar in Jakob Poljanšek. Ko je še br. Novak poročal o V. zletu v Pragi in o gradbi „Sokolskega doma“ v Žireh, je br. Bizjak zaključil zborovanje s pozivom, naj člani vztrajajo v neutrudnem delu, da se čimprej ustanovi samostojno sokolsko društvo v Žireh.

N.

XXV. redni občni zbor „Tržaškega Sokola“ se je vršil dne 19. septembra t. l. v društvenih prostorih. Starosta dr. Rybář je pozdravil z zadovoljstvom lepo število navzočih članov. V svojem govoru je omenil na kratko letošnjih bajnokrasnih dni v stostolpi zlati Pragi ob petem vsesokolskem zletu. V zlato Prago se je pripravljalo slovensko Sokolstvo, da se združi k skupnemu velikemu činu, da složno upre svoje velike moči v dosego znamenitega cilja. Sokolska misel je sama po sebi napredek, misel, ki poraja vedno nove misli, ki nastajajo somerno z napredkom naroda na gospodarskem, kulturnem in socialnem polju. Zato smo šli v zlato Prago, da se čim bliže spoznamo in se učimo one vzorne discipline, one neumorne vztrajnosti, onega kipečega življenja, ki živi v češkem Sokolstvu in ki nam predstavlja češko Sokolstvo kot vzor. „Tržaškega Sokola“ je zastopalo na tem shodu lepo število članov, kar je razveseljav dokaz, da se vedno bolj dviga zanimanje za to prekoristno društvo. Toplo zahvalo je izrekel

starosta bratom Sokolom za njih trud in požrtvovalnost ob raznih Sokolovih prireditvah ter je pozval brate Sokole k še nadaljnjemu vztrajnemu delovanju na sokolskem polju. — Nato je čital društveni tajnik br. Anton Muha poročilo o delovanju „Tržaškega Sokola“ v 25. letu njegovega obstanka: „Bratje Sokoli! Letos mine četrtoletja, odkar so nekateri še živi in drugi umrli rodoljubi postavili v Trstu, na tem najbolj izpostavljenem bojišču, temelj sokolski organizaciji, ustanovivši „Tržaškega Sokola“. Posebno starejšim bratom je gotovo znano, kako je naš Sokol v četrtoletju živel in deloval. Dosti so imeli dela in truda bratje Sokoli, da so v tako hudih rezmerah, s katerimi se jim je bilo boriti v prejšnjih letih, vzdržali društvo do današnjega dne ter mu pridobili simpatije tržaškega prebivalstva in ga s tem dvignili na eno prvih mest med tržaškimi društvi. Vsa čast onim bratom Sokolom, ki so tako vztrajno in vrljo podpirali sokolsko stvar, ne strahč se ne truda ne dela, ne gmotnih žrtev! Hvala jim! Prehajam k podrobnemu poročilu. Pripomniti moram, da je bilo v minulem letu društveno življenje jako živahno, da je sokolska dolžnost klicala pogosto pod prapor k nastopom lastnega ter tudi drugih bratskih nam društev. Najvažnejši nastopi pa so bili, ko so se vršili pri bratih Hrvatih in Čehih shodi slovenskega Sokolstva. Novih časti si je pridobilo naše društvo na lanskem vsesokolskem shodu v Zagrebu. (Odlivali so se bratje: Vladimir Dekleva, Humbert Mavrin in Rudolf Brajnik.) V teku društvenega leta je priredilo, oziroma se udeležilo naše društvo več drugih izletov in prireditev, ki so koristile društvu ne samo gmotno, ampak mu povekšale tudi ugled. Sokol v Gorici je priredil dne 12. avgusta l. 1906. tekmovalno telovadbo s tekmo v nižjem oddelku po določilih za tekmo v Zagrebu. Na povabilo goriškega Sokola se je te tekme udeležil tudi tržaški Sokol in sicer z eno vrsto tekmovalcev. Uspeh tekme je bil za našo vrsto najboljši, tako da si je tržaški Sokol priboril prvenstvo med vsemi drugimi zbranimi Sokoli. (Konec prih.)

